

29

ZARZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 lutego 1990 r.

w sprawie diet i zwrotu kosztów podróży dla osób wchodzących w skład komisji wyborczych, powołanych dla przeprowadzenia wyborów do Sejmu i Senatu.

Na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej X kadencji, na lata 1989—1993 (Dz. U. Nr 19, poz. 102 i Nr 36, poz. 198) i art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Ordynacja wyborcza do Senatu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 19, poz. 103), w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. o zmianie Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 19, poz. 101), stanowi się, co następuje:

§ 1. 1. Osobom wchodzącym w skład Państwowej Komisji Wyborczej, wojewódzkich komisji wyborczych, okręgowych komisji wyborczych oraz obwodowych komisji wyborczych przysługują, w związku z udziałem w pracach tych komisji, diety oraz zwrot kosztów podróży i noclegów w wysokości i na zasadach określonych w uchwale nr 25 Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1989 r. w sprawie diet i innych należności z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju (Monitor Polski Nr 4, poz. 44) — z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszego zarządzenia.

2. Osoby wchodzące w skład Państwowej Komisji Wyborczej, wojewódzkich komisji wyborczych oraz okręgowych komisji wyborczych, odbywające podróże w związku z udziałem w pracach tych komisji, są uprawnione do przejazdów w wagonach klasy I pociągów osobowych, pospiesznych i ekspresowych, w tym również w wagonach z miejscami do leżenia lub w wagonach sypialnych, samolotami Polskich Linii Lotniczych „Lot” oraz autobusami pospieszonymi Państwowej Komunikacji Samochodowej.

3. W szczególnie uzasadnionych wypadkach, za zgodą przewodniczącego komisji, przysługuje osobom wchodzącym w skład komisji zwrot kosztów przejazdu, w razie przejazdu własnym pojazdem samochodowym w związku z udziałem w pracach komisji wyborczych, według stawek

określonych w przepisach w sprawie używania pojazdów samochodowych do zaspokajania służbowych potrzeb komunikacyjnych.

§ 2. Osobom wchodzącym w skład Państwowej Komisji Wyborczej, wojewódzkich komisji wyborczych, okręgowych komisji wyborczych oraz obwodowych komisji wyborczych, zamieszkałym w miejscowości stanowiącej siedzibę komisji, przysługuje zwrot kosztów przejazdów publicznymi środkami komunikacji, odbywanych w związku z udziałem w pracach komisji.

§ 3. Przepisy zarządzenia stosuje się również do osób wykonujących czynności inspekcji na polecenie właściwej komisji wyborczej.

§ 4. 1. Należności z tytułu diet, kosztów podróży, noclegów i przejazdów wypłacają, na podstawie rachunków akceptowanych przez przewodniczącego lub sekretarza komisji wyborczej, właściwe terenowe organy administracji państwowej, a w odniesieniu do Państwowej Komisji Wyborczej — Kancelaria Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Należności, o których mowa w ust. 1, są pokrywane ze środków przeznaczonych na pokrycie kosztów związanych z wyborami do Sejmu i Senatu.

§ 5. Traci moc uchwała Rady Państwa z dnia 13 kwietnia 1989 r. w sprawie diet i zwrotu kosztów podróży dla osób wchodzących w skład komisji wyborczych (Monitor Polski Nr 11, poz. 88).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lutego 1990 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

30

ZARZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 24 stycznia 1990 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie szczegółowych zasad przyznawania oraz trybu wypłacania ekwiwalentu pieniężnego uczniom szkół zawodowych realizującym program praktycznej nauki zawodu.

Na podstawie § 15 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 września 1985 r. w sprawie zasad organizowania i finansowania praktycznej nauki zawodu oraz ponoszenia kosztów kształcenia przez zakłady pracy zatrudniające absolwentów szkół zawodowych (Dz. U. Nr 52, poz. 268 i z 1988 r. Nr 29, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 września 1988 r. w sprawie szczegółowych zasad przyznawania oraz trybu wypłacania ekwiwalentu pieniężnego uczniom szkół zawodowych realizującym program praktycz-

nej nauki zawodu (Monitor Polski Nr 30, poz. 267 i Nr 36, poz. 328) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. 1. Uczniowie realizujący program praktycznej nauki zawodu organizowanej w formie zajęć praktycznych i praktyk zawodowych:

1) w zakładach pracy, na podstawie umowy zawartej między szkołą a zakładem pracy,

2) w warsztatach

otrzymują za zrealizowane godziny tej nauki ekwiwalent pieniężny, zwany dalej „ekwiwalentem”.

2. Począwszy od roku szkolnego 1989/90 stawki ekwiwalentu za jedną godzinę zajęć praktycznych i praktyk zawodowych ustala się w stosunku procentowym do stawki godzinowej najniższego wynagrodzenia w uspołecznionych zakładach pracy, ogłoszanego przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej, stanowiącej iloraz tego wynagrodzenia i przeciętnej, miesięcznej liczby godzin pracy wynoszącej 178 godzin. Stawki ekwiwalentu wynoszą:
 - 1) w pierwszym roku nauki 45% stawki godzinowej,
 - 2) w drugim roku nauki 60% stawki godzinowej,
 - 3) w trzecim roku nauki 80% stawki godzinowej.
 3. Stawkę ustaloną w ust. 2 pkt 3 stosuje się również przy obliczaniu ekwiwalentu w czwartym i piątym roku nauki, a we wszystkich latach nauki — w szkołach zawodowych dla absolwentów zasadniczych szkół zawodowych i w pedagogicznych studiach technicznych oraz w policealnych studiach zawodowych, poczynając od drugiego roku nauki.
- § 3. 1. W wypadku gdy zajęcia praktyczne w okresie (semestrze) roku nauki uczeń odbywa w więcej niż jednym zakładzie pracy, ekwiwalent za te zajęcia wypłaca każdy z tych zakładów

stosownie do liczby zrealizowanych w nim przez ucznia godzin, pod warunkiem uzyskania z tych zajęć oceny pozytywnej.

2. Uczeń, który zmienił szkołę w okresie (semestrze) roku nauki, otrzymuje ekwiwalent w każdej ze szkół stosownie do liczby godzin zajęć praktycznych, które w niej zrealizował, pod warunkiem uzyskania z tych zajęć oceny pozytywnej.”;

2) w § 4:

- a) skreśla się ust. 2
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uczeń, który za okres (semestr) danego roku nauki otrzymał ocenę niedostateczną z zajęć praktycznych, traci prawo do ekwiwalentu za ten okres (semestr), a jeżeli ekwiwalent został mu już wypłacony, traci prawo do ekwiwalentu w następnym okresie (semestrze) roku nauki. Traci prawo do ekwiwalentu również uczeń, który nie uzyskał pozytywnej oceny za odbytą praktykę.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Edukacji Narodowej: *H. Samsonowicz*

31

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 2 lutego 1990 r.

w sprawie odstąpienia od ustalania zasad i stawek wynagradzania oraz umów wzorcowych o prace literackie i pomocnicze prace literackie do filmu.

Na podstawie art. 33 § 1 ustawy z dnia 10 lipca 1952 r. o prawie autorskim (Dz. U. Nr 34, poz. 234, z 1975 r. Nr 34, poz. 184 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. Odstępuje się od ustalania zasad i stawek wynagradzania oraz umów wzorcowych o prace literackie i pomocnicze prace literackie do filmu.

§ 2. Zgodnie z art. 80 ustawy z dnia 30 maja 1989 r.

o zmianie upoważnień do wydawania aktów wykonawczych (Dz. U. Nr 35, poz. 192) traci moc uchwała nr 194 Rady Ministrów z dnia 3 września 1982 r. w sprawie zasad i stawek wynagradzania oraz umów wzorcowych o prace literackie i pomocnicze prace literackie do filmu (Monitor Polski Nr 23, poz. 197, z 1984 r. Nr 19, poz. 132 i z 1986 r. Nr 20, poz. 145).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: *I. Cywińska*

32

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 16 stycznia 1990 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników ekonomicznych, inżynierjno-technicznych, administracyjnych i pracowników obsługi szkół.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 31 lipca 1989 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników ekonomicznych, inżynierjno-technicznych, administracyjnych i pracowników obsługi szkół (Monitor Polski Nr 31, poz. 239, Nr 32, poz. 251 i Nr 39, poz. 309) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 dotychczasowe brzmienie oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Stawki wynagrodzeń zasadniczych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 7, obejmują dodatki do

wynagrodzenia, ustalone w zarządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 lipca 1989 r. w sprawie dodatków z tytułu wzrostu cen artykułów żywnościowych (Monitor Polski Nr 24, poz. 189, Nr 30, poz. 235 i Nr 35, poz. 278).”

2) w § 28 w ust. 1 w pkt 3 wyrazy „45—60 zł” zastępuje się wyrazami „od 75 do 100 zł”

3) załączniki nr 1, 2, 7, 8 i 9 otrzymują brzmienie ustalone w załącznikach nr 1, 2, 3, 4 i 5 do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 grudnia 1989 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: w z. *J. Szreter*